

לשים את ידיו על כותו של המקובל שהציל את מלך פערולה והסווה האצים ■ האדמו"ר מופלא הגיע אליו פרסם את הסיפור, נס ההצלה ■

מזימתם זו התגלתה ברוח הקודש לרבני פנחס הכהן בן ברוך אז"צ. חיש מהרה בא בעוד לילה והתדפק על דלתי הארמון בצעקה. מאחר והוא היה מרואי פני המלך הרשוהו להיכנס לפני ולפנים עד חצר הפנימית מקום מושב המלך. רבי פנחס פתח ואמר למלך שכך וכך נמסר לו ברוח הקודש. ועל כן על המלך לשמור את נפשו לכל יפול לפח יקשיים.

המלך בידעו כי איש אלוקים קדוש הוא רבי פנחס הכהן בן ברוך זיע"א, אמר לו שכן יעשה וישמור דרכו. המלך עשה בחכמה ובתבונה להשאיר החונקנית על כנה בלא לבטלה, אלא שהוא המלך עצמו לא יהיה עם השיירה. הוא ציוה על אנשי הצבא להיות מוכנים ליום הזה ולשיעה הזו. וכך אכן היה, שברגעים האחרונים שסוכי החודש רצו לתקוף, חיבק ומיד תפסו אותם אנשי הצבא ומזימתם התבטלה.

והיה הדבר לפלא עצום, והתפרסם המעשה הזה בכל רחבי הממלכה שהרב של היהודים הציל את

המלך מהתנקשותו, והכל מפי רוח הקודש.

כששאל המלך לאחר מעשה את רבי פנחס הכהן בן ברוך זצ"ל, במה זכה הוא בכוח הראייה השמיימי הזה להיות בחינת "הרואה", אמר לו הרב זצ"ל שעומדת לו הזכות שמעודו נער קיבל על עצמו שלא לדבר בשעת התפילה, ואפילו בין הפרקים ואפילו בדברי תורה.

ואכן תפילותיו היו כשל אחד השרפים קדושי עליונים, כאשר יעידו יעידו כל רואיו.

יהי רצון וסיפור עובדא זו יהיה לעלוי נשמתו של מר אבא מארי חי' השלם והחסיד כמוהו"ד יעקב בר חמוי פריך זלה"ה הכ"מ שסיפור לי ממה שראה ושמע בהיותו תלמיד ישיבה בעיר מראש ומבאי ביתו של הר"ק רבי פנחס הכהן בן ברוך זצ"ל.

הבקשה המיוחדת

זה ואומר:

שמעתי משליה אנשים את הסיפור, והיסיפו: שאחר שהציל את המלך, רצה המלך ליתן מתנה גדולה לרב הקדוש רבי פנחס, אך הרב סירב לקחת. באומרו שאמתו מחויבים לעשות הכל לטובת המלך ועל פי תורתנו הקדושה אנו צריכים להתפלל בשלומה של מלכות שיצליח בכל דרכיו.

אמר לו המלך אף על פי כן, ברצוני להעניק לך כממולך על מה שהצלתני ממות.

ענה הצדיק הקדוש למלך ואמר: אני מוכן לקחת רק דבר קטן אחד: שבאם יבוא אדם וירצה לעשות איזה דבר רע נגד היהודים, חס ושלום, אזי מבקש אני שהמלך יעשה כל מה שביכולתו כדי להציל את היהודים.

לאחר שנים, הוסיף ימח שמו שלחיים למלך, ובקש שיתן לו את כל היהודים ממדינתו. ענה לו המלך: "מתפלא אני עלך שאתה בא לחפש יהודים במדינתו! הלא ידוע לכל שאני

השונא הגדול ביותר של היהודים. זרקתי את היהודים שהיו במדינתנו מזה זמן רב."

השליחים קבלו דבריו, וכך נצלו כל היהודים. הרב הקדוש רבי פנחס אמר אז לאנשי בית מדרשו, שלצורך היטלך ימח שמו לא יהיה ביכולתו להיכנס למדינתנו מרוקו - אך ורק בגלל הזכות שמקפידים ביותר שלא מדברים בשעת התפילה.

שרשרת של השגחה

האדמו"ר מהאלמין שליטי"א, מבקש להוסיף כי הסיפור המופלא הגיע אליו משליה כוונים נפרדים, ומכך השכיל לראות כי מוטלת עליו החובה לפרסם את הדברים, כדי לעורר את הציבור בחשיבות שמורה על כבוד התפילה וקדושת בית הכנסת.

מספר האדמו"ר שליטי"א:

לפני כמה שנים נסעתי לעיר בוסטון. בדרך כלל אני נוסע במטוס. הפעם משום מה רציתי לנסוע